

РЕШЕНИЕ

№ 2475

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12146** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № ПО-161/16.11.2020 г., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-07-194/09.11.2020 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С200022-023-0003193/22.10.2020 г., издадено от М. К.-Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП.

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/, са незаконосъобразни, необосновани и издаден при съществено нарушение на процесуалните правила при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се доводи, че решението е постановено без какъвто и да е анализ на фактите и обстоятелствата, които доказателствата установяват. Не ставало ясно въз основа на какви факти и обстоятелства е прието, че са налице предпоставките на чл. 121, ал.1 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Липсвали и мотиви относно твърдяното бъдещо затруднение за събиране на посочените предполагаеми задължения. Изложени са доводи, че не е налице и обезпечителна нужда. Нарушен бил и принципа за баланс залегнал в разпоредбата на чл.195, ал7 като не са спазени изискванията на закона при преценка на налаганата обезпечителна мярка и тя да не затруднява значително длъжника, Счита, че органът е надвишил

допустимия праг на размера на публичното вземане като значтелно е превишил наложената възбрана. Сочи се още, че неправилно и в противоречие на закона директора на ТД на НАП С. –град се е позовал на решение № 4931/23.09.2020г., постановено по адм. дело № 6596/2020г. по описа на АССГ. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени решението и потвърденото с него ПНПОМ, като незаконосъобразни. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адвокат К., редовно упълномощен, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена като излага подробни доводи относно незаконосъобразността на акта и потвърденото с него постановление. Счита, че в конкретния казус е налице злоупотреба с право. Претендира разноски в размер на заплатена държавна такса.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. К., оспорва жалбата. Намира, че оспорения акт е законосъобразен по подробно изложени съображения в самото решение. Счита, че не е нарушен принципа на съразмерност. Не споделя твърдението на жалбоподателя, че в случая се касае за едни и същи мерки. Счита, че е налице ново искане за предварително обезпечаване и ново постановление за налагане на ПНОМ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената по делото административна преписка се установява, че с постановление с изх. № С200022-023-0003193/22.10.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени обезпечителни мерки - възбрана върху самостоятелен обект в сграда, офис 1А, находящ се в парцел - 5. пл. № - 1803 1903 2161 1876 1875 1877, площ 154.85 кв. м., находящ се в [населено място], общ. Столична, обл. С., [улица], [жилищен адрес] ет. П - местност Студентски град, с цена на придобиване 111 333,00 лв. В. е наложена до сумата в размер на 25 673,46 лв. В. е наложена на 27.10.2020 г. Постановлението, с което е наложена предварителната обезпечителна мярка, е издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22220420000595-039-002/22.10.2020 г., издадено от Т. В. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия ЗВР №22220420000595-020-001/03.02.2020 г.

С Решение № ПО-161/16.11.2020 г., издадено от А. К. Г., на длъжност директор на ТД на НАП – С., е оставена без уважение жалбата на дружеството жалбоподател срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0003193/22.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител – Дирекция „Събиране“.

По делото са представени още Жалба вх. № 53-07-194/09.11.2020 г.; ПНПОМ № С200022-023-0003193/22.10.2020 г.; Искане за предварително обезпечение № Р-22220420000595-039-002/22.10.2020 г., ведно с приложенията към тях, както и Решение № 4931 от 23.09.2020 г. по адм. дело № 6596/2020г. по описа на АССГ. С цитираното решение на АССГ, Първо отделение, 15- ти състав е отменено Решение № ПО-111/23.06.2020 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №

C200022-023-0001622/21.05.2020г. В мотивите си съдът е приел, че не са налице основанията по чл.121, ал.1 от ДОПК, както и че не са спазени изискванията за кумулация на мерки съгласно юл.121, ал.2 вр. чл.198, ал.1, т.1-4 и е нарушен изискуемия баланс по чл. 195, ал.7с оглед на което е отменил решението на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНОМ като незаконосъобразни.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № C200022-023-0003193/22.10.2020 г., издадено от М. К.-Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП – [населено място]. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на посочените административни актове са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа, спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им, изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

По материалната законосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него обезпечение съдът намира следното:

Съгласно чл. 195, ал. 3 от ДОПК, обезпечителните мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител. Същото подлежи на оспорване по реда на чл. 197 от ДОПК. Основанията за отмяна на наложената обезпечителна мярка са уредени в чл. 197, ал. 3 ДОПК. Съобразно посочената разпоредба основанията за отмяна на обезпечителната мярка са както следва: 1./ ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2./ ако не съществува изпълнително основание или 3./ ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретния случай видно от представените доказателства не е налице първото условие, а именно не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа по чл. 197, ал. 3 ДОПК. В конкретния случай се касае за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Съгласно тази разпоредба в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки. За да е допустимо налагането им обаче следва да са налице следващите предпоставки, а именно: 1./ същите да са обосновани с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето и 2./ вследствие на евентуалното извършване на такива сделки събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски да има вероятност да бъде невъзможно или значително ще се затруднено.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено и има за цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето.

В съответствие с изискването на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършваната на [фирма] ревизия въз основа на искане от орган по приходите до публичния изпълнител. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите, обстоятелството, че не са установени данни за наличие на движими вещи - МПС, липсва документална обосновааност на декларираните разходи по смисъла на чл.26, ал.2 от ЗКПО, публичният изпълнител е постановил спорната обезпечителна мярка.

Съдът намира, че наложените обезпечителни мерки са постановени в нарушение на материалния закон, в каквата насока са наведените в жалбата оплаквания. В искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са изложени мотиви, относно дейността на проверяваното дружество, съществуването на установени и непогасени публични задължения, нито информация за поведение на некоректен длъжник. Не е посочено защо се приема, че ще се създадат затруднения при изпълнение на задължението, не е направен анализ на евентуалните затруднения в дейността, които би могло да създаде налагането на обезпечителните мерки. Посочено е само, че е налице ревизионно производство, че не е представена счетоводна отчетност и липсват доказателства за документална обосновааност на декларирани разходи по чл.26, т.2 ЗКПО, както и, че е с цел на обезпечаване на предполагаемото вземане следва да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки.

Наред с горното решаващият орган е приел, че публичният изпълнител е бил сезиран с мотивирано искане от ревизиращия екип, произнесъл се въз основа на представените документи в подкрепа на мотивите за искането, поради което са изложени доводи, че са били налице предпоставките за издаване на ПНПОМ по реда на чл. 121, ал.1 от ДОПК.

Този извод на решаващият орган противоречи на чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки. Мотивирано искане е искане, което освен декларативно изложени мотиви, съдържа и фактически установявания в подкрепа на мотивите, а самите фактически установявания са подкрепени с доказателства, приложени по преписката. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. В процесния случай съдът намира, че в постановлението липсват изложени конкретни мотиви, които да правят обосноваан извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ДОПК предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Няма съмнение, че цел на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага

към датата на изпълнението. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания, не е изследвано детайлно и обезпечителната нужда.

Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на административните актове и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението и по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на Глава 24 от ДОПК.

По изложените съображения, съдът намира, че в настоящия случай са налице основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 ДОПК, тъй като публичният изпълнител не е спазил условията по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагането им.

По изложените съображения, обжалваното решение като постановено в противоречие с обсъдените правни норми е материално незаконосъобразно и следва да бъде отменено

По разноските по делото:

При този изход на делото, доказана е по основание претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, представляващи платена държавна такса.

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], решение № ПО-161/16.11.2020 г., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-07-194/09.11.2020 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С200022-023-0003193/22.10.2020 г., издадено от М. К.- Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място] и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с № С200022-023-0003193/22.10.2020 г., издадено от М. К.-Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 50 /петдесет/ лева разноски по делото, представляващи заплатена държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

